

TRAGEDY OF THE COMMONS

In een dorpsgemeenschap wonen 5 boeren, die elk 40 koeien bezitten. De boeren laten hun koeien grazen op een gemeenschappelijke weide ('meent'), waar maximaal 200 koeien kunnen grazen. De opbrengst per koe is 10 m.e. (m.e. = melkeenheid).

Dan is de totale opbrengst $200 \times 10 = 2.000$ m.e. en de gemiddelde opbrengst $2.000/5 = 400$ m.e.

Als er meer dan 200 koeien op de meent grazen, is er sprake van overbegrazing. Per extra koe daalt de opbrengst per koe met 0,05 m.e.

Één van de boeren bedenkt dat hij bij een bedrijfsomvang van 50 koeien een opbrengst heeft van $50 \times 9,5 = 475$ m.e. Hij besluit 50 in plaats van 40 koeien op de meent te laten grazen. Zijn opbrengst neemt toe met 75 m.e. en de overige boeren zien hun opbrengst teruglopen met 20 m.e. ($40 \times 9,5 = 380$).

De extra opbrengst van deze 'wakkere' boer gaat ten koste van de opbrengst van de andere boeren.

Als alle boeren in dezelfde mate voor eigen gewin zouden gaan, grazen er 250 koeien op de meent. Het ecologisch draagvlak van de meent wordt met 50 koeien overschreden en als gevolg van ernstige overbegrazing daalt de opbrengst per koe met $50 \times 0,05 = 2,5$ m.e.

Dan is de totale opbrengst $250 \times 7,5 = 1.875$ m.e. en de gemiddelde opbrengst $1.875/5 = 375$ m.e.

Het gaat bij de 'Tragedy of the Commons' om het gemeenschappelijke gebruik van een goed dat voor iedereen vrij en ongelimiteerd toegankelijk is. De tragedie ontstaat als er geen regels zijn en dit goed door iedereen onbeperkt gebruikt wordt, waardoor het uitgeput zal raken.

De 'commons' zijn elk gemeenschappelijk belang dat gedeeld kan worden door een groep mensen. Hierbij kan gedacht worden aan de lucht die we inademen en het water dat we drinken. In veel delen van de wereld worden gemeenschappelijke goederen als vissen uit de zee, hout voor brandstof en huizenbouw en land voor het verbouwen van gewassen of voor het grazen van dieren met uitsterven bedreigd.

In de gedachtegang over de 'commons' heeft ieder huishouden het recht om de gemeenschappelijke goederen te gebruiken als hulpmiddel (bijvoorbeeld hout voor brandstof) en/of om er afval te dumpen. Om inkomsten te verkrijgen, gelooft elk huishouden dat ze een eenheid van de hulpmiddelen mogen gebruiken of een eenheid afval kunnen dumpen, terwijl de kosten voor het gebruik van die eenheid voor alle huishoudens zijn met wie de 'commons' gedeeld worden. Daarbij komt dat de opbrengsten voor het huishouden groot zijn en de kosten erg laag.

De fout in de redenering over de 'commons' ligt in het feit dat verwacht wordt dat alle huishoudens hetzelfde handelen. Dus dat iedereen evenveel van de 'commons' gebruikt of verbruikt. Dit is niet het geval! Egoïstische huishoudens verkrijgen kapitaal van de gemeenschappelijke goederen doordat zij meer dan een redelijk aandeel van de 'commons' krijgen en minder betalen dan redelijk is om de totale kosten voor het aantal dat men verkrijgt te dekken. Tenslotte, als de bevolking groeit en de hebzucht zich vermeerderd, storten de 'commons' in. Dit resulteert in de 'Tragedy of the Commons'.

Mogelijke oplossingen voor de 'Tragedy of the Commons' zijn het toekennen van eigendomsrechten of het instellen van afdwingbare regels. Het is niet moeilijk om een eigendomsrecht voor een stuk grond te verdelen. Echter, bij andere voorbeelden waar dit dilemma speelt, ligt dit een stuk ingewikkelder. Hoe zit het bijvoorbeeld met de vis in de zee, de wegen waar we op rijden of het afval dat we (waar dan ook) weggooien? Door de gedachtegang van mensen over 'commons' (dat ze er altijd voor iedereen zullen zijn) ontstaan problemen als overbevissing, verkeerscongestie en afvalberg. In deze gevallen zullen afdwingbare regels moeten worden opgesteld.